

формули. Хоча у вигляді формули вчені записують закон достатньої підстави так: $A \in B$, де $A \in$ наслідком, а B – підставою цього наслідку.

Думка, яка наводиться як достатня підстава, має достатньою підставою третю думку, яка теж має достатню підставу. Межею обґрунтування думок є очевидність, закони, аксіоми та інші положення та принципи науки.

Закон достатньої підстави є відображенням необхідного взаємозв'язку, існуючими між предметами і явищами навколишнього світу, відображенням причинно-наслідкових відношень, генетичних зв'язків.

У дійсності кожне явище має свою причину, реальну підставу, без якої воно не виникло б і не існувало, так і в мисленні кожна думка має свою підставу. Тому важливим логічним наслідком даного закону є встановлення причинних зв'язків між фактами та подіями.

Висновки. Отже, закон достатньої підстави забезпечує обґрунтованість, доказовість мислення й потребує, аби думки були внутрішньо зв'язані одна з одною, впливали одна з одною, обґрунтовували одна одну. Будь-яке положення, відповідно до закону, набуває логічної сили лише тоді, коли наведено достатні підстави його достовірності. Якою б вірогідною не видавалася певна думка, її можна визнати істинною лише після того, як це буде твердо й незаперечно доведено за допомогою достатніх аргументів.

АРХІТЕКТОР Ю.С. ЦАУНЕ ТА ЙОГО ВНЕСОК В ІСТОРІЮ НФАУ: БІОГРАФІЧНІ СТУДІЇ.

Кахніашвілі А.С.

Науковий керівник: Хіріна Г.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

kahniashvilinastya@gmail.com

Вступ. Юлій Семенович Цауне – видатний архітектор, художник, педагог, автор 30 архітектурних споруд Харкова та в Російській імперії, 17 з яких є пам'ятками архітектури. Ю.С.Цауне відомий як громадський діяч та меценат. Його ім'я згадується у газеті «Южный край» більше 80 раз у зв'язку з різними міськими проектами. Найбільш відомостей збереглися про його архітектурна роботи, але не про нього. Навіть точно невідома дата та місце його смерті.

Мета дослідження. Познайомити громадськість з життям та діяльністю Ю. С.Цауне, який був автором будівлі адміністративного корпусу НФаУ по вулиці Пушкінській, 53.

Матеріали та методи. Широке коло друкованих джерел, періодична преса 1894–1917 рр., Харківські адрес-календарі, біографічний, порівняльно-історичний методи.

Отримані результати. Юлій Семенович Цауне народився 4 березня 1862 р. в Езеле у Лівонській губернії (на даний час Естонія) у родині бідних латиських селян. Початкову освіту отримав спочатку вдома, потім в пансіоні. Закінчив Головне німецьке училище святого Петра. Вищу освіту Ю.С. Цауне здобув у Санкт-Петербурзькій Академії мистецтв, яку закінчив з великою срібною медаллю і правом виробляти споруди. У 1889 р. почав свою архітектурну діяльність із званням художника 3-го ступеня. З 1892 р. працював помічником начальника служби колії Управління Лозово-Севастопольської залізниці в Севастополі. У 1895 році переїхав у Харків, де був призначений помічником начальника дільниці служби колії Управління Курсько-Харківсько-Севастопольської залізниці. З 1896 р. він працював у технічному відділі служби колії. Тому не випадково Цауне запросили прийняти участь у роботі по проектуванню та перебудові залізничного вокзалу Харкова. Одночасно з 1899 р. Ю.С. Цауне працював викладачем архітектурного креслення у Харківській міській школі малювання і живопису. У 1898-1902 роках завідував технічним відділом з будівництва Вовчансько-Куп'янської і Керченської ліній залізниці.

Ю.С.Цауне добре відомий у Харкові як викладач Харківського технологічного інституту, у якому він почав працювати у 1901 році, спочатку за сумісництвом, а з 1904р. і до 1923 р. в штаті. У 1914-1916 рр. та 1919 р. працював архітектором Харківського технологічного інституту. У 1920 р. Ю.С. Цауне був обраний членом правління ХТІ. Ю.С. Цауне викладав у ХТІ різноманітні предмети, такі як креслення, малювання, читав лекції по будівельному мистецтву, архітектурному проектуванню, будівельним роботам і архітектурним формам. Історики архітектури вважають, що Ю.С. Цауне заклав основи харківської архітектурної школи. Свої знання та ідеї він блискуче втілював в споруди, які визнані архітектурними шедеврами.

До найбільш відомих творінь Ю.С. Цауне відноситься оздоблення та спорудження будинку по вул. Сумській, 44, створений в стилі модерн з використанням класичних деталей по вулиці на замовлення купця Оладьїна у 1912 році. Господар мешкав на другому поверсі, а на першому був магазин. У 1920 – 1925 рр. тут містився ЦК КП(б)У, а зараз розташоване представництво Генерального консульства Республіки Куба.

У 1911 р. на замовлення Євангелічно-лютеранської громади Харкова (одним з керівників він був сам) Ю.С. Цауне проектує та будує доходний дім та

притулок для сиріт та літніх жінок-лютеранок на вул. Пушкінській № 53, який є сьогодні адміністративним корпусом НФаУ.

У 1896 р. – разом із Д. Шпілером Ю.С. Цауне перебудовує Харківський вокзал за проектом С. І. Загоскіна; на початку ХХ ст. – готель «Версаль», вул. Конторська, 1-а; поч. ХХ ст. – житловий будинок по вул. Садовій, 6; 1902–1912 рр. – Малий театр на Харківській набережній (не зберігся); 1903 р. – житлові будинки по вул. Дівоча, 3; 1904 р. – євангелічно-лютеранська парафіяльна Вознесенська гімназія в Провіантському пров., нині пров. Мар'яненка, 4; 1906 р. – торговий дім по вул. Єкатеринославській, нині Полтавський Шлях, 57; 1906-1912 рр. – разом із І. І. Тенне, О.І. Ржепішевським, склади по вул. Коцарській, 18 (нині аптечна база); 1908 р. – прибутковий будинок по Куликівському узвозу, 18; 1909-1913 рр. – Гімназія товариства викладачів, вул. Чернишевська, 60 (нині навчальний корпус ХНПУ ім. Г.С.Сковороди); 1911 р. – приватна гімназія, Харківська наб., 4; 1911 р. – лікарня содового заводу, Лисичанськ; 1912 р. – житловий будинок по вул. Сумській, 44; 1912-1914 рр. – синагога в пров. Мордвинівському (нині Харківський планетарій), пров. Кравцова, 15; 1913 р. – надбудова будинку Харківського товариства взаємного кредиту на пл. Павловській., 20; 1914 р. – житловий будинок на пл. Вознесенській (нині пл. Фейербаха, 13); 1915 р. – Єкатерининський театр мініатюр і оперети на подвір'ї садиби по вул. Єкатеринославській (нині Полтавський Шлях, 16). Розквіт його творчої діяльності припав на 1902-1913 роки, час панування в Європі стилю модерну, який був його улюбленим.

Ю.С. Цауне приймав активну участь у громадському та культурному житті Харкова. У 1903–1905 року він був членом та головою піклувальної ради Харківської Декоративно-малювальної школи ім. полковника Бородаєвського. У 1903-1905 рр. – товариш голови Латиського суспільства взаємної допомоги. З 1903 р. разом з О.М. Бекетовим був членом будівельної комісії по спорудженню будівлі Харківських судових установ, з перебудови Харківської пересильної в'язниці. У 1905 р. Ю.С. Цауне вивчав сучасне будівельне мистецтво в Німеччині і Бельгії. У 1907 р. був призначений Попечителем Харківського навчального округу, виконуючим обов'язки архітектора Харкова. Одночасно у 1909 р. викладав креслення в гімназії Товариства викладачів, в 1911 р. у 1-й приватної гімназії. У 1909 р. Ю. С. Цауне був обраний членом Господарського комітету.

Ю.С. Цауне у 1908 р. приймав участь у Міжнародній будівельно-художній виставці в Санкт-Петербурзі, у 1913 р. – у Всеросійському з'їзді російських зодчих в Москві.

У радянські часи Ю.С. Цауне працював викладачем Харківського художнього технікуму (1924 р.), професором Харківського Будівельного технікуму ім. Г. І. Петровського (1925-1926 рр.).

Звичайно, такий великий архітектурний та педагогічний доробок був оцінений належним чином ще за життя Ю.С. Цауне. Цивільний чин – статський радник зі старшинством, за відмінну, старанну службу і особливі праці у 1894 р. Ю. С. Цауне був нагороджений нагородним золотим годинником з кабінету його Величності, орденами св. Анни 3-го, Станіслава 3-го ступенів і іноземним орденом Льва і Сонця 3-го ступеня (1902). 18 березня 2015 р. на будинку по вулиці Сумській №44 була урочисто відкрита меморіальна дошка архітектору Ю. С. Цауне, за проектом якого був зведений цей будинок. Автор дошки – харківський скульптор А. Рідний.

Дата смерті Ю. С. Цауне достеменно не відома, але вважають, що він помер у 1930 році (за свідченням О. Ю. Лейбфрейда), його могила знаходилася на цвинтарі №2, проте зараз її знайти неможливо.

Висновки. Ю.С. Цауне залишив нам неперевершені споруди, які ми повинні берегти та пам'ятати про їх автора, передавати пам'ять про нього наступним поколінням.

СОФІЗМ ТА СОФІСТИКА:ПРОБЛЕМА ХИБНОГО У ЛОГІЦІ

Козіна А.С.

Науковий керівник: Артеменко Я.І.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

alina.kozina.06@gmail.com

Вступ. Всі ми схильні помилятися: свідомо чи несвідомо. Необґрунтованість висновків, некоректна аргументація, довільне використання термінів є найбільш розповсюдженими причинами хибного міркування. Хибне – це поняття логіки, що відображає неістинну або некоректно сформульовану думку. Небезпека логічно недосконалого міркування полягає в ефекті «прогресії похибки», що може призвести не тільки до непорозумінь, але й до серйозних професійних помилок та невиправних негативних наслідків.

Зазвичай логічні помилки поділяють на дві групи: свідомі та ненавмисні. Серед свідомих помилок виділяють софізми.

Мета дослідження. Аналіз проблеми хибного у логіки та розгляд софізму як найбільш небезпечної логічної помилки.